

Drobečky

od sv. Františka
* občasník choceňské farnosti *
doba postní 2023

Milé sestry a bratři,
dnes, na úvod mše svaté slyšíme: „Mé srdce k tobě mluví, má tvář tě hledá: Hospodine, hledám tvou tvář. Neskrývej svou tvář přede mnou.“ Na tu touhu, která často zaznívala ze starozákonních úst a srdcí, Hospodin Bůh ve svém Synu odpovídá a ukazuje, jaký je doopravdy, jak vypadá Boží tvář.

Vidíme dnes v evangeliu Pána Ježíše Krista, který bere s sebou Petra, Jakuba a Jana a vede je na vysokou horu, aby byli sami. A je tam před nimi proměněn: jeho tvář září jako slunce a jeho oděv je bílý jako světlo.

Obličej Krista proměněného apoštoly opájí, uspokojuje jejich touhy, poněvadž se hodí do jejich vizí a snů, do jejich nadějí a plánů. „Pane, je dobře, že jsme tady,“ říká Petr. Ano, bylo to úžasné a nádherné takto vidět Ježíše, takto vidět svého Pána a Boha. Je to hezké, když nás Bůh vede vysoko, tam, kde se necítí tíha každodenního všedního života. Je to hezké, když nám Bůh dává chvíle velkého štěstí a jasného světla, a my se cítíme, jako bychom byli už v ráji.

Jenomže Ježíš nezajišťuje nikomu dlouhé přebývání na hoře proměnění. Za malou chvíli stejným způsobem, stejné apoštoly vezme s sebou na jinou horu, tentokrát Olivovou, aby i tam byli sami. Také tam jim ukáže svůj obličej, tentokrát tvář Boha poniženého a trpícího. Ale ten obličej se apoštolům nehodí k ničemu. Oni ho tam nepoznávají, neodpovídá jejich očekávání. Na hoře Olivové je Ježíšova tvář naplňuje strachem, léká a pohoršuje. „Neznám toho člověka,“ řekne Petr za pár hodin poté.

Také nás může Bůh pozvat ke bdění s ním v době dlouhých nocí trápení, pochybnosti a temnoty. Kdy na člověka všechno padá a všechno chybí. Kdy přijde pocit zbytečnosti našeho života i toho, co děláme. Když se nám zdá, že právě pohřbíváme nádherné naděje a plány do budoucnosti.

Ale takový okamžik je v životě křesťana nejdůležitější a rozhodující. Jde o to, abychom od Boha neutekli, nezapřeli ho a nehradili. Abychom zůstali s ním i tehdy, kdy jeho obličej je málo přitažlivý, málo atraktivní.

Abychom zůstali s ním, i když se nám zdá, že On není. Dokázat přiznat se k Bohu i na hoře proměnění, i v Getsemanech, i na Kalvárii.

Milé sestry a bratři, všechny „hory proměnění“ mají utvrzovat naši víru, mají naši víru obcerstvit. V takových chvílích má ona dozrávat jako obilí za letního slunce. V takových chvílích se naše víra má posilovat a dozrávat, aby potom dole, až přijdou zkoušky a ohrožení, mohla obstát. „Hory proměnění“ nejsou proto, abychom na nich zůstali, ale abychom z nich sešli a proměněním žili v údolích. V těch údolích, ve kterých probíhá každodenní život. Ať je to v Chocni nebo v údolí jiném.

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

Sobota 18. 3. - Postní duchovní obnova od 9.30 na faře. Téma duchovní obnovy: Postní doba jako příprava na obnovu křestních závazků. Duchovní obnovu povede generální vikář Královéhradecké diecéze Mons. Mgr. JAN PASEKA

Pondělí 20. 3. - Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie

Sobota 25. 3. - Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Sobota 1. 4. - Velikonoční program pro děti na faře. Svátost smíření pro děti

Neděle 2. 4. - Květná (pašijová) neděle

Čtvrtek 6. 4. - Zelený čtvrtek. V 18.00 hod. mše sv. na památku Večeře Páně. Adorace

Pátek 7. 4. - Velký pátek. Den přísného postu. V 10.00 hod. křížová cesta do přírody. V 15.00 hod. velkopáteční obřady. Sbírka na Svatou zemi

Sobota 8. 4. - Bílá sobota. Den tiché modlitby. Adorace

Neděle 9. 4. - Slavnost ZMTRVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Sobota 22. 4. - Program pro děti na faře. Povídání o misiích s manžely Halbrštátovými

Neděle 23. 4. - Velikonoční koncert v kostele sv. Františka v Chocni v 16.00 hod. Účinkují: CANTUS a MALICHOR z Holic

Pondělí 1. 5. - Pěší pouť na Homol

Sobota 20. 5. - Pout' dětí do Kutné Hory

Neděle 28. 5. - Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO. Slavnost 1. svatého přijímání dětí

Pátek 2. 6. - NOC KOSTELŮ

2. - 4. 6. - Víkend pro děti v Hoješíně

Neděle 4. 6. - Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Neděle 11. 6. - Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ

Pátek 16. 6. - Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE PÁNĚ

Neděle 18. 6. - Prázdniny nanečisto

Čtvrtek 29. 6. - Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Ze života farnosti – ohlédnutí

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY V CHOCNI

Milí farníci,

23. ročník Tříkrálové sbírky je u konce a Choceň posílá na její konto opět moc pěkný příspěvek. Celkový výtěžek sbírky byl v Chocni a spádových obcích **199 510 Kč**. V Chocni se do kasiček nashromáždilo 167 637 Kč.

Koledníci ve spádových obcích vykoledovali v Plchůvkách 7 878 Kč, na Dvořisku 9 632 Kč a na

Hemžích 14 363 Kč. Určitě to však není všechno – i letos byla možnost přispět také bankovním převodem či dárcovskou DMS. Tudíž finální částku neznáme úplně přesně, ale víme, že je ještě o něco vyšší. V roce 2022 byl výtěžek sbírky v Chocni 80 767 Kč (přičemž se nekoledovalo dům od domu, ale pouze prostřednictvím provozoven). Více informací o využití finančních prostředků ze sbírky naleznete na <https://www.trikralovasbirka.cz/vyuziti/>.

Velký dík patří vám všem, kdo jste přispěli koledníkům do kasičky, a i těm, kdo se do sbírky zapojili „z druhé strany“ – tedy koledníkům a jejich doprovodu. V Chocni a spádových obcích koledovalo 26 skupinek.

Děkujeme také Hedvice Nixové, která nám předala veškeré podklady, a tak se nám letošní sbírka organizovala hezky a jednoduše. Těšíme se na rok 2024!

Lída Barborková a Klára Doha, místní asistentky Tříkrálové sbírky

ČAS BĚŽÍ ...

Vánoční doba a krásné svátky Narození Pána Ježíše jsou za námi. Krátký mezičas přešel a nastává období přípravy na Velikonoce. Tyto největší svátky jdou vždy ruku v ruce s příchodem jara. Venku je sice stále zima, ale všichni se už těšíme na více slunce.

V naší farnosti se stále něco děje. Všechno nelze postihnout slovy, ale několik akcí, které měly i určitý přesah, bych rád připomněl.

Vánoční svátky byly krásné. Ony jsou vždycky krásné, ale tentokrát se stalo něco nečekaného. „Půlnoční mše“, přesněji mše ve 22:00 hodin, se stala opravdovou slavností. Naše farní rodina vytvořila krásnou atmosféru pro všechny, kteří přišli, aby mohli zažít alespoň trochu té opravdové vánoční radosti nebo se jen podívat, na chvíli se zastavit u jeslíček. Slavili jsme společně a i naše radost byla společná. Díky za to.

Začala další část opravných prací na naší faře. Tomu ale předcházelo několik brigád. Bylo potřeba některé místnosti vyklidit a připravit prostory k opravám. Také bylo domluveno, že část prací si v rámci farní brigády provedeme sami. Stalo se. Tři soboty a jeden čtvrtek proběhly ve znamení usilovné práce a výsledek se dostavil. Přípravné práce se podařilo zvládnout hodně rychle. Velmi dobrá účast, dostatek nářadí, drobná mechanizace, dostatek kontejnerů, kvalitní „logistika“, „technický um“, výborné

občerstvení, dobrá nálada a k tomu spousta legrace – to vše přispělo, že se opravdu dařilo. Všichni cítili, že se podílejí na něčem, co bude sloužit všem.

Můžeme se těšit, že zmizí vlhkost, přibudou toalety a že součástí naší fary bude krásná kaple, kterou oceníme třeba v chladném zimním období nebo podle potřeby.

V pátek 24. února se na faře v Komunitním centru sv. Františka uskutečnilo velmi zajímavé vyprávění s fotografiemi a následná beseda pod názvem „Dotek Mongolska“. Přijel za námi salesiánský misionář P. Jaroslav Vracovský a přiblížil nám život v několika salesiánských komunitách v Mongolsku. Ale nejen to. Krátce zmínil historii země, její obyvatelstvo, přírodní krásy, ukázal nám mapy, mluvil o hlavním městě Ulaan Baataru, ve kterém žije polovina z více než 3 milionů obyvatel Mongolska. Země je chudá. Zima zde trvá 8 měsíců. Na venkově převládá pastevectví a život v jurtách. Obrovským problémem je nedostatek vody.

Z hlediska náboženství je v zemi šamanismus, budhismus, islám a křesťanství (50 – 100 tisíc). Katolíků zde žije jen zlomek.

Otec Jaroslav mluvil o vzniku misií, které mají 30-ti letou historii a o radosti, se kterou se postupně rozvíjejí prakticky od nuly od roku 1992. Život v salesiánské misií není lehký, ale je důležitý a služba v ní je velmi potřebná. Klíčové aktivity: zřízení studny, škola (řemeslné dovednosti, jazyky, ... maturity), sirotčinec, péče o sociálně nejslabší. ...

<https://dbmongolia.org/cs/o-nas/salesiani/>

Motto misie: „Čím méně toho máme, tím větší je naše svoboda“.

Martin Filip

SPOLU NA CESTĚ ANEB RANDE S BONUSEM

11. ÚNORA 2023, PANSKÝ DŮM V CHOCNI

Vztahy – jedna ze základních charakteristik lidské existence. Jejich kvalita přímo ovlivňuje kvalitu života člověka, jeho spokojenost. Když je člověku něco vzácné, pečuje o to. Dnes už nikdo nepochybuje o tom, že je nutné pečovat i o vztahy. Péči o vztah mezi manžely, partnery se zabývala akce Spolu na cestě. Tuto v Chocni ojedinělou a přitom tak smysluplnou akci uspořádalo v sobotu 11. února Kamínek - centrum pro rodinu, z.s. ve spolupráci se spolkem Rodiny, z.s. A patří jim za to velký dík!

V první části hovořili manželé Lenczovi o komunikaci při řešení problému - jak sdělit druhému, že nás něco štve, aniž bychom přitom rovnou útočili, jak komunikovat, abychom se lépe pochopili i přes všechny odlišnosti

našich povah a podobně. V rámci workshopu byla možnost vyzkoušet si princip Nenásilné komunikace.

Program obohacovaly krátké bloky autorského čtení choceňského rodáka a akademického malíře, pana Petra Štěpána. S humorem s námi sdílel každodenní realitu 40letého manželství a každý pár si jako dárek odnesl jeho grafiku s motivem andělů - manželů.

Součástí akce byla luxusní večeře o třech chodech, kterou zajišťovaly Restaurace Splav (Choceň) a Hostinec U Hubálků (Kostelecká Lhota).

O příjemné zakončení se večer postarala slovenská zpěvačka a skladatelka Janais se svým manželem. V našich krajích asi úplně známá není, ale koncert stál za to! Díky jejich širokému záběru byl jejich koncert opravdu pestrý. Zněly skladby různých žánrů a různých nálad. Atmosféra dokonalá!

Ostatně atmosféra byla příjemná celkově. Organizátoři dokázali připravit prostor, ve kterém se člověk cítil dobře a i přes hojnou účast (50 párů) měly páry možnost určitého soukromí. Pohodu navozovalo i občerstvení, které bylo po celou dobu k dispozici. No, a celým programem nás provázeli milí moderátoři. Co více si přát?

Snad už jen to, aby podobná akce mohla v Chocni opět někdy proběhnout. Vždy je lepší věnovat se prevenci než řešit až závažné důsledky.

*Tomáš a Hedvika Nixovi
účastníci programu*

Za organizátory bychom rádi poděkovali sponzorům akce: Pardubický kraj, starosta města Choceň, IterSoft s.r.o Choceň, Promarex s.r.o., Elektromontáže Novák s.r.o. a Štancl spol. s r.o. Záštitu nad akcí převzal radní Pardubického kraje pro sociální oblast Pavel Šotola.

Úvaha

ZIMNÍ ÚVAHA VE STUDENÉM KOSTELE

Máme v Chocni barokní kostel a je tam zima. Bohužel nemáme naději, že bychom se v blízké budoucnosti mohli na bohoslužby scházet v lepším, vytápěném prostoru.

Já nosím zimní kabát, teplé boty a čepici do kostela od října do května. V zimních měsících mi je stejně zima, i když topení pod mřížkami v lavicích trochu zavláží vzduch. Svým synům jsem od malička říkala, že

Pánu Bohu víc záleží na tom, co máš v srdci, než na tom, co máš na hlavě. A v zimě jsem je nutila nesundávat v kostele čepici, aby nenastydli. Synové už jsou skoro dospělí a ptají se, proč by si v tom studeném kostele měli sundávat čepici? Protože to tak dělá táta a dělal to tak i jeho táta? Tato odpověď jim nestačí.

Přiznám se, že v zimě často v kostele přemýšlím o hrdinství mužů, kteří tam vydrží bez čepice, i když teplota je jen pár stupňů nad nulou. Nevím, kdo to vymyslel a kde je to napsáno, že muž musí sundat čepici? V 1. listu Korint'ánům sice svatý Pavel píše, že žena má mít zahalenou hlavu, když se modlí, muž zase nezahalenou (1 Kor 11, 2-10). Ale v poznámkách čtu, že *jeho názor je poplatný tehdejší době a není závazný dobám jiným*. (Nový Zákon, Česká liturgická komise, Praha 1989, str. 555)

Hledala jsem tedy v pravidlech etikety a udělala jsem objev. Různé zdroje včetně Ladislava Špačka se shodují na těchto pravidlech: *Ženám se toleruje elegantní pokrývka hlavy v kostele a na úřadech. To ale neplatí pro kšiltovky nebo kulichy (jinde to označují pojmem unisex pokrývka hlavy) – v tomto případě se i žena řídí pravidly, jaké platí pro muže: smeká pokrývku hlavy při vstupu do budovy. Nesmeká při vstupu do veřejných prostranství – např. nádraží, obchodní dům.*

Říkám si: „COŽE?“ Víte to, ženy v kulichu v kostele, že porušujeme pravidla etikety? A když je porušujeme my – ne proto, že je chceme porušovat, ale proto, že nechceme trpět zimou - dejme i mužům svobodu porušovat tato starobylá pravidla, kterým někdo zapomněl přidat dovětek: **SMEKÁ POKRÝVKU HLAVY PŘI VSTUPU DO BUDOVY, VE KTERÉ JE PŘIBLIŽNĚ POKOJOVÁ TEPLOTA.**

Skoro by to stálo za to uspořádat seminář o čepicích v kostele, na který by byli pozváni přední odborníci na katolickou liturgii, pan Ladislav Špaček, zástupci mužů, žen, ministrantů a farářů nejen z horských kostelů. Ale mám naději, že by nakonec zvítězil zdravý selský rozum a důvěra v Boží lásku, která si cení milosrdenství víc než oběti. A výsledek semináře, který by se pak dostal do oběžníků farářům, by doufám zněl: Pokud je v kostele přibližně pokojová teplota, smekají muži i ženy pokrývku hlavy (s výjimkou dámských klobouků, které slouží jako módní doplněk). Pokud je v kostele chladněji, můžou si nechat muži i ženy pokrývku hlavy.

A umím si představit, že někdy v budoucnu budou v nabídce e-shopu církev.cz i hezké čepice do studených kostelů pro kněze a ministranty, které se budou pěkně hodit k liturgickému oblečení.

Lýdie Eliášová, prosinec 2022

O DOBRÉM ČLOVĚKU, O MOTIVACI, O RADOSTI

Již nějakou dobu se ve vzpomínkách vracím k člověku, který se na několik let stal součástí našeho života, života našeho malého společenství mládeže v Opočně v letech 1980 – 1984.

V té době jsme se scházeli jednou za tři týdny vždy v neděli odpoledne v našem domě u železniční trati mimo město a za námi jezdil a duchovně nás doprovázel P. Jiří Škoda. V té době nemohl vykonávat kněžskou službu, protože neměl státní souhlas. Pracoval jako sanitář ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové. Byl to velmi skromný, obětavý a Boží láskou zapálený člověk.

Jeho bílý trabant combi, kterým vždy přijížděl, mu vytrvale sloužil dlouhá léta i po revoluci.

O prázdninách jsme také jezdili na „chaloupku“, na jeho rodnou chalupu a trávili tam krásný společný čas uprostřed přírody.

Naše pravidelná nedělní setkání mívala pevný průběh. Četli jsme si z Písma svatého, Jirka nám texty přibližoval a vysvětloval, hráli jsme na kytary a zpívali (v té době ze zpěvníku Cantate, Hlaholík nebo z ručně psaných zpěvníků, do kterých jsme se snažili „lovit“ nové písně) a také jsme hráli fotbal na louce za domem. Nechyběla ani dobrá svačina a čaj od maminky.

V té době, po dlouhých letech, vyšel nový ekumenický překlad Bible vázaný v deskách v modrém plátěném obalu. Každý z nás jsme mohli mít svoji Bibli. To znamenalo, že jsme si v ní mohli číst i mimo naše setkání, doma ve svém „koutku“ a ve svůj čas. ...

Jirka dokázal o všem, co jsme v Bibli četli tak krásně a se zápallem mluvit, že to bylo až „nakažlivé“. A přitom nám neřikal nic nového. To jeho nadšení, opravdovost a radost z Božího slova, nám dodávaly velkou motivaci k další četbě a k radosti ze života. Dodnes jsem vděčný za ten čas a za ty chvíle, které jsme mohli takto prožívat. ...

P. Jiří Škoda po revoluci sloužil v Dohalicích a v několika dalších farnostech, obětavě navštěvoval nemocné a trpící v nemocnici jako nemocniční kaplan a zapojil se i do pastorače ve věznicích. Zemřel 13. ledna 2010 ve věku 78 let.

Jirko, děkujeme za vše. ...

Martin Filip

KDE HLEDAT MODERNÍ KŘESŤANSKOU HUDBU

Již nějakou tu neděli můžete slyšet mladé zpívat a hrát v kostele na dětských mších. Na kůru se to hemží muzikanty, kteří chtějí dopřát druhým zas trochu jiný zážitek ze mše. Věřím, že se mnohým moderní křesťanská hudba líbí a rádi si její poslech dopřejí. Kde ale hledat tuto hudbu, když si ji chceme poslechnout mimo mši? Je spousta křesťanských kapel, které přináší věřícím nespočet moderních duchovních písní. Během poslechu se můžete modlit, rozjímat, chválit nebo třeba jen radostí tančit. Pojdme si představit tři kapely, které by vás mohli svou hudbou potěšit.

Adorare je česká kapela plná mladých lidí z Valašska, která poprvé vystoupila v roce 2006, takže věřím, že už jste o ní někdy slyšeli. Starší generace mladých je mohla slyšet na Celostátním setkání ve Žďáru nad Sázavou, naopak nynější generace mladých se s nimi mohla potkat na Celostátním setkání v Olomouci. Muzikanti, kteří skládají texty k písním, jsou velice obdarovaní slovem, protože každá jejich píseň nese v sobě hlubokou myšlenku. Já sama mohu doporučit píseň *Víra*, která popisuje tajemství stvoření světa, a *Probuzení*, která dokáže posílit v těžkých chvílích.

ESPÉ tvoří mladí lidé ze Slovenska a svou hudbou se především zaměřují na chvály. Umožňují každému prožívat chvály i u sebe doma nebo na cestě do práce. Na vlastní uši jste si je mohli poslechnout třeba na akci Godzone, která se každoročně koná v Praze a Ostravě, nebo na vsetínském UNITEDu. Kapela texty písní píše tak, aby se opakovala a každý měl dostatek času si uvědomit sílu slova, kterou zpívá. Skladby od ESPÉ, které mohou nejen za sebe doporučit, jsou *Nekonečná láska*, *Na křídlech lásky* a *Ty mi dáváš nádej*. Všechny tři opěvují velikost Boží lásky a tu obrovskou naději, kterou s Bohem máme.

Hillsong Worship je světoznámá chválová kapela z Austrálie, o které by se dalo říct, že udává trendy v křesťanské hudbě. I přes to, že písně skládají v angličtině, tak už jste některé písně složené jimi, mohli při mši slyšet. Hudba od Hillsongu je oblíbená a překládá se do mnoha jazyků.

Možná vám budou něco říkat názvy jako *Oceány*, *Den, co den*, *Hosana* nebo *Beránku můj* (také známé pod názvem *Majesty*). To vše složili muzikanti z Hillsongu a my se z jejich písní můžeme radovat i během našich mší. Poslechněte si hudbu přímo od nich v originálním znění a možná poznáte další písně, které se u nás při mších zpívají.

Všechny písně od těchto kapel si můžete pustit na Youtube, Spotify nebo Apple Music. Některé si můžete zakoupit i na CD, a to třeba od Adorare.

Anna Filipová

Z farní kroniky

OPRAVA VĚŽE NA HEMŽÍCH V R. 1987 AŽ 1988

Vichřice 20. 12. 1986 roztrhla plechový plášť střechy z pozinkovaného plechu. Krajská památková péče doporučila zhotovit plášť z měděného plechu. Nebyl k sehnání.

Stav věže: uhnílé trámy a prkna zvláště na severní a západní straně, rozbité okenice, popraskané klenutí v oknech, opadaná omítka. Hrozný stav mobiliáře v kapli věže.

V březnu 1987 zhotovena jáma na děkanství v Chocni a uhašeno 65 q kusového vápna z Mokré u Brna. Nakoupeno 1 456 kg měděného plechu 0,63 mm v maloobchodní ceně. Lešení vypůjčeno od různých farních úřadů a organizací. Postupně postaveno do výše 20 m. Zhotoveno 200 kusů lešňových podlážek a 7 žebříků. Stará omítka otlučena pomocí kompresoru. Dovezeno 35 q portlandského cementu zn. 350 a 15 q zn. 250, 15 q vápenného bílého hydrátu.

V dubnu 1988 jsme začali s omítáním, protože se těžko shánělo další lešení. Hrubá omítka byla zhotovena asi během 3 týdnů.

Použito: vápenocementový postřík. Písek z Rašovic. Do míchačky: 16 lopat písku, 1 kbelík cementu, 1 kbelík vápenného mléka, $\frac{3}{4}$ kbelíku rozpuštěného bílého hydrátu. Malta se vytahovala ve 3 kbelících, zavěšených na trojúhelníku s háčky pomocí elektrického vrátku. Stačila zásobovat současně i 6 zedníků.

Postupně postaveno lešení až do hrotu věže (36 m). Vyměněny shnilé trámy a bednění na severní a západní straně. Nebyly prostředky ani kvalitní materiál a hlavně řemeslníci, kteří by zhotovili novou vazbu. (Ať nám to potomci odpustí. Pracovalo se ve ztížených podmínkách ve volných chvílích po zaměstnání, jak kdo mohl.)

Zhotoveny Janem Durkem, klempířem, měděné parapety a římsy. Pomalu se pokračovalo s plechováním střechy (klempíři František Kusý, Fr. Paclík). Dovezlo se dalších 30 tabulí měděného plechu asi 340 kg; (zaplatil Krajský národní výbor Hradec Králové).

Opravily se a zčásti nové zhotovily okenice (truhlář Štěpán Skalický) a natřely 5 až 7 krát nátěrem zn. Luxol (jednosložkový polymethylmetakrylát), obsahující organická rozpouštědla a přípravky proti dřevokazným organismům zabarvených červenohnědě (mahagon). Během 10 dnů zhotovena jemná omítka (12 „fanek“ prosátého písku z Rašovic, 1 kbelík uzeného vápna, 1 ½ fanky cementu, 4 fanky hydrátu).

V roce 1987: 134 623 Kčs hrazeny ze sbírek farníků a půjčkou 80 000,- Kčs od farních úřadů našeho vikariátu. Okresní národní výbor v Ústí n. OrL. přispěl 10 000,- Kčs. Odpracováno 662 hodin placených (9 930,- Kčs), 400 hodin zdarma.

Náklady v r. 1988: 67 000,- Kčs hrazeny příspěvky farníků. Okresní národní výbor v Ústí n. OrL. Přispěl částkou 20 000,- Kčs. Krajský národní výbor Hradce Králové poskytl zdarma 30 tabulí měděného plechu prostřednictvím vikariátního úřadu t.č. v Č. Třebové. Odpracováno 2 540 hodin placených (46 436,- Kčs), 530 hodin zdarma.

Na opravě věže pracovali: P. Josef Bartoloměj Kulhavý, O. P. administrátor děkanského úřadu v Chocni (hlavně sháněl materiál a lidi; vozil svačiny), *dále následuje výčet jmen s odpracovanými hodinami (82 brigádníků včetně dětí z Hemží, Chocně a z okolních vesnic)*, stavení dozor: Vlastimil Volák, Vraclav.

V báni na věži nalezena schrána se zápisem p. děkana Františka Beneše z r. 1951 s novinami a plakáty. Po přečtení v kostele a po předložení MěNV v Chocni jsme je vrátili zpět a přiložili zápis o opravě věže v r. 1987/88 se jmény všech pracovníků.

Deo gratias.

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Toto číslo sponzoruje:

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 16. 4. 2023. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Anna Filipová (mládež). Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix.